

[Bo Kristensen]

økonomisk, og at de unge også får nogle økonomiske rammer, som er rimelige både i forhold til de andre studerende på almindelige vilkår og i forhold til dem, der er på arbejdsmarkedet.

Det, det drejer sig om her, er også at finde uddannelsesområder på en positivliste, som kan føre de unge over i de uddannelsesgrene, hvor der også bliver behov for dem på arbejdsmarkedet. Vi finder det særdeles positivt, at samarbejdet mellem arbejdsministeren og undervisningsministeren vil resultere i, at man får en vejledning til arbejdsformidlingerne om, på hvilke områder man kan tilbyde en uddannelse, og hvilke felter der er til rådighed. Ellers ender vi i de sædvanlige ansøgninger frem og tilbage i arbejdsformidlingen og orienteringer – altså en administrativt besværlig gennemførelse af administrationen. Vi synes, det er bedre med den måde, man har lagt op til her, med en positivliste, hvor man kan slå op og se, om den unge har mulighed for at deltage på de felter, som den unge ønsker.

Vi mener, at de bemærkninger, som arbejdsministeren er kommet med om, at dette er en forsøgsordning, er meget relevante, idet arbejdstilbudsordningerne skal op til revision i folketinget i næste samling. Hermed sætter man noget i gang og får nogle resultater inden for det næste år, som kan bruges i det fremtidige arbejde for de unge.

Vi hilser lovforslaget velkommen og giver det en velvillig behandling i udvalgsarbejdet.

Hanne Severinsen (V):

Venstre kan støtte lovforslaget, som jo er et led i regeringens bekæmpelse af ungdomsarbejdsledigheden.

Som den socialdemokratiske ordfører for lidt siden sagde: hvordan kan vi motivere de unge til en uddannelse? Han mente altså, at det her motiverede overhovedet ikke. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at de nuværende ordninger motiverer i hvert fald overhovedet ikke til en uddannelse. Tværtimod står man jo helt fastlåst og er arbejdsløs og må ikke foretage sig noget, som kan være en egentlig uddannelse. Her åbner man en mulighed for, at man kan komme ud af den blindgyde, her åbner man en mulighed for, at de unge kan vælge at gå i gang med en relevant uddannelse, der er gode beskæftigelsesmuligheder i,

og så kan man alligevel få noget af sin understøttelse. Ganske vist kun det halve, men det er jo en langt mere fordelagtig ordning, end hvis man skal på Statens Uddannelsesstøtte. Så her åbner man faktisk muligheden for, at mange unge kommer ud af den blindgyde, de ellers måske er havnet i. Derfor er vi meget varme tilhængere af forslaget, og vi er også sikre på, at det vil blive benyttet af mange unge. Jeg tror, det er langt vigtigere end det, at vi prøver at skaffe arbejde til alle unge. Det er selvfølgelig noget, som vi også gerne ville, men det, vi i hvert tilfælde må sørge for i disse år, er, at de unge får en uddannelse, og det mener jeg at dette forslag hjælper med til.

Jeg kan på venstres vegne helt tilslutte mig lovforslaget.

Carsten Andersen (SF):

Lovforslaget er et led i regeringens ungdomspakke, og det har nogle ganske gode intentioner. Det tager hul på den problematik, at arbejdsløse under modtagelsen af arbejdsløshedsunderstøttelse kan komme i uddannelse – en uddannelse, der kan bruges til noget og ikke kun skal være en hobbybetonet uddannelsesbeskæftigelse.

Vi ser et lyspunkt i dette initiativ, men lyset begynder sandelig at blafre, når vilkårene for forslaget bliver afdækket. Lovforslaget går ud på at give unge under 25 år mulighed for at vælge en uddannelse, hvortil de vil modtage en ydelse på indtil 52.000 kr. årlig, såfremt uddannelsen er særlig godkendt, og såfremt ydelsen – måske også uddannelsen – ikke varer mere end 2 år. De 52.000 kr. er fastsat som halvdelen af dagpengenes højeste sats. Der er grund til at fæstne sig ved dette beløb, særlig når ministeren argumenterer med, at hun har tænkt sig, at det er enlige forsørgere, især kvinder, dette tilbud skal rette sig imod, eller unge, der har været på arbejdsmarkedet, eller unge, der har fået en anden uddannelse på et område, hvor der i øjeblikket ikke findes beskæftigelse, og som derfor går på dimittendsatsen. De 52.000 kr. årlig er mindre, end hvad der normalt ydes til enlige forsørgere, der via bistandsloven får hjælp til uddannelse. Det siger noget om det niveau, som ministeren lægger for disse uddannelser.